

Sygn. akt II C 665/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR A. Z.

Protokolant: staż. M. P.

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo –Kredytowej im. Z. C. (1) z siedzibą w L.

przeciwko K. K.

o zapłatę

1.zasądza od K. K. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo –Kredytowej im. Z. C. (1) z siedzibą w L. kwotę 24.441,55 zł (dwadzieścia cztery tysiące czterysta czterdzieści jeden złotych pięćdziesiąt pięć groszy) z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty, z tym zastrzeżeniem, że K. K. jest zobowiązany do zapłaty powyższej kwoty na rzecz powoda solidarnie z J. K., w stosunku do którego uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w dniu 1 sierpnia 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt II Nc 417/14;

2.umarza postępowanie w pozostałej części;

3.zasądza od K. K. na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo –Kredytowej im. Z. C. (1) z siedzibą w L. kwotę 2.733 zł (dwa tysiące siedemset trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, z tym zastrzeżeniem, że w zakresie kwoty 333 zł (trzysta trzydzieści trzy złote) K. K. jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda solidarnie z J. K., w stosunku do którego uprawomocnił się nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w dniu 1 sierpnia 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt II Nc 417/14.

Sygn. akt II C 665/14

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w dniu 30 października 2013 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. (1) z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie od pozwanych J. K. i K. K. solidarnie na jej rzecz kwoty 26.595,61 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty. Wniosła także o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 333 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 13 lutego 2013 roku S. (...)im. Z. C. (1)z siedzibą w L.z zawarła z K. K.umowę pożyczki na kwotę 25.000 zł. Zgodnie z umową pożyczka miała być spłacana w 60 miesięcznych ratach. Zabezpieczeniem spłaty pożyczki była umowa poręczenia zawarta z J. K.. Z uwagi na niedokonywanie

spłat rat pożyczkowych powódka wypowiedziała pozwanemu K. K. umowę pożyczki. Powódka wskazała, że na dochodzoną pozew kwotę składa się kapitał pożyczki w kwocie 24.685,84 zł, niespłacone odsetki umowne z okresu obowiązywania umowy w kwocie 1.093,78 zł, oraz odsetki za zwłokę w płatności w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP – w kwocie 815,99 zł.

(pozew w postępowaniu elektronicznym k.2-3, pozew k.15-15 v.)

Nakazem zapłaty, wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w dniu 18 grudnia 2013 roku, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanym, aby solidarnie zapłacili powódce kwotę dochodzoną pozew z odsetkami ustawowymi od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 333 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie sprzeciw.

(nakaz zapłaty k.4 odwrót)

J. K. i K. K. wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości, oraz zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

(sprzeciwy od nakazu zapłaty k.6, k.6 odwrót)

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wobec skutecznego wniesienia sprzeciwów przez pozwanych, stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy tutejszemu Sądowi.

(postanowienie k.10 odwrót)

Nakazem zapłaty z dnia 1 sierpnia 2014 roku, wydanym w postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nakazał pozwanemu J. K., aby zapłacił powodowi kwotę 26.595,61 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 333 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

Nakaz zapłaty z dnia 1 sierpnia 2014 roku jest prawomocny od dnia 28 sierpnia 2014 roku.

(nakaz zapłaty k.48, zarządzenie k.68)

W piśmie z dnia 27 czerwca 2014 roku pozwany K. K. oświadczył, że podtrzymuje wniesiony sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości. Podniósł, że doszło do uzgodnienia sposobu spłat z powodem, a zatem roszczenie jest niewymagalne.

(pismo pozwanego k.51)

W piśmie z dnia 2 lutego 2015 roku, uzupełnionym pismem z dnia 1 kwietnia 2015 roku, pełnomocnik powódki wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. solidarnie z J. K. zobowiązanym z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 sierpnia 2014 roku, kwoty 26.595,61 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 30 stycznia 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 386,86 złotych tytułem naliczonych odsetek w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia ostatniej wpłaty, tj. 30 stycznia 2015 roku, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powódka wskazała, iż pozwani dokonali po wniesieniu pozwu kilku wpłat, ostatnia wpłata została dokonana w dniu 30 stycznia 2015 roku. Każda z wpłat zaliczana była przez powódkę w pierwszej kolejności na odsetki umowne, niespłacone odsetki kapitałowe, a w ostatniej kolejności na niespłacony kapitał. W ocenie strony powodowej dokonane wpłaty rozliczają jedynie odsetki karne.

(pismo pełnomocnika powoda k.70-72, k.105-106)

W piśmie z dnia 1 kwietnia 2015 roku, pełnomocnik powódki zmodyfikował żądanie pozwu i oświadczył, że wnosi o zasądzenie od pozwanego K. K. solidarnie z J. K. zobowiązanym z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 sierpnia 2014 roku, kwoty 25.810,91 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 23 marca 2015 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Powódka wskazała, że wpłacona przez pozwanego kwota 1.600 zł została przez nią rozliczona na dzień 23 marca 2015 roku w pierwszej kolejności na odsetki umowne, oraz na niespłacony kapitał, który został pomniejszony do kwoty 25.810,91 zł.

(pismo pełnomocnika powoda k.105-106)

W piśmie z dnia 8 maja 2014 roku pełnomocnik powódki oświadczył, że cofa powództwo ponad kwotę 25.810,91 zł zrzekając się w tym zakresie roszczenia i wnosi o zasądzenie tej kwoty z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od dnia 23 marca 2015 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pismo pełnomocnika powoda k.111)

W piśmie z dnia 27 października 2015 roku pełnomocnik powódki po raz kolejny zmodyfikował żądanie i oświadczył, że wnosi o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 24.441,55 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie oświadczył, iż cofa powództwo ponad kwotę 24.441,55 zł, zrzekając się w tym zakresie roszczenia. Pełnomocnik powódki wskazał, że w dniu 15 października 2015 roku miała miejsce kolejna wpłata dokonana przez pozwanego na konto powódki, która została rozliczona w pierwszej kolejności na odsetki umowne, a następnie na należność główną.

(pismo pełnomocnika powoda k.122)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2013 roku K. K. zawarł ze S.im. Z. C. (1)z siedzibą w L.umowę pożyczki konsumenckiej na cel remontu budynku nr (...)w kwocie 25.000 zł na okres od dnia 13 lutego 2013 roku do dnia 12 lutego 2018 roku. Pożyczka była oprocentowana według zmiennej stopy procentowej ustalonej przez Zarząd S. K., która mogła ulec zmianie w przypadku zmiany stóp procentowych przez Radę Polityki Pieniężnej NBP o co najmniej 0,75 punktu procentowego, oraz zmiany cen towarów i usług konsumpcyjnych o nie mniej niż 1%. W umowie przewidziano, że maksymalna stopa procentowa nie może przekraczać czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Splata pożyczki miała nastąpić do dnia 12 lutego 2018 roku w ratach miesięcznych według załączonego do umowy harmonogramu spłaty. W umowie zastrzeżono, że w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną, a od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym.

W punkcie 12 umowy wskazano, że wpłaty dokonywane przez pożyczkodawcę na poczet spłaty pożyczki (...) zalicza w następującej kolejności na poczet: kosztów windykacji, w tym opłat za upomnienie, wezwań do zapłaty, prowizji i opłat, odsetek od kapitału przeterminowanego od dnia wytoczenia powództwa o zapłatę wierzytelności, wymagalnych odsetek za okresy obrachunkowe, kapitału przeterminowanego, odsetek naliczonych do dnia wpłaty oraz kapitału.

Zgodnie z umową pożyczki (...) im. (...) z siedzibą w L. miał także prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki z 30 dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia po upływie okresu wypowiedzenia, całej pożyczki wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności w przypadku stwierdzenia, że warunki udzielenia pożyczki nie zostały dotrzymane, a także gdy pożyczkobiorca nie zapłacił w terminach umownych pełnych rat pożyczki za co

najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem poleconym do zaległych rat, w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

J. K. poręczył solidarnie za wszelkie zobowiązania pożyczkobiorcy z tytułu umowy pożyczki zawartej w dniu 13 lutego 2013 roku nr (...).

(dowód: umowa k.16-20, oświadczenie poręczyciela k.21-24, oświadczenie k.25 i k.26, harmonogram spłat k.27-28)

Zgodnie z § 34 Regulaminu Udzielania Kredytów i P. Konsumentkich przez (...) im. (...) z siedzibą w L., po upływie okresu wypowiedzenia umowy pożyczkobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanej pożyczki wraz z odsetkami należnymi za okres korzystania z pożyczki, chyba że umowa stanowi inaczej.

Regulamin Udzielania Kredytów i P. Konsumentkich (...) im. (...) z siedzibą w L., powtarzał w § 35 określa kolejność zaliczania wpłat na poczet pożyczki w taki sam sposób, jak łącząca strony umowa.

Uchwałą numer 3 z dnia 3 sierpnia 2011 roku Zarządu Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej im. Z. C. (1) z siedzibą w L., określono wysokość stóp procentowych, obowiązujących od 1 września 2011 roku, w oprocentowaniu przeterminowanych pożyczek na czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP – 24% w skali roku na dzień podjęcia uchwały.

(dowód: kserokopia Regulaminu Udzielania Kredytów i P. k.39-40 i k.95-96 v., kserokopia uchwały k.38)

Środki pieniężne z tytułu pożyczki zostały przekazane pożyczkobiorcy w dniu 13 lutego 2013 roku.

(dowód: kserokopie dyspozycji wypłaty k.78)

W pismach z dnia 27 marca 2013 roku, 29 kwietnia 2013 roku i 20 maja 2013 roku, Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. (1) z siedzibą w L. wezwała K. K. do zapłaty przeterminowanego zadłużenia, w terminie 7 dni od doręczenia wezwania.

(dowód: wezwanie do zapłaty k.29-30, k.79, k.83, k.87 potwierdzenie nadania pisma k.80, k.84, k.88)

Pozwany K. K. nie dokonał spłaty zaległości w zakreślonym terminie.

(okoliczność bezsporna)

W piśmie z dnia 25 czerwca 2013 roku, Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. Z. C. (1) z siedzibą w L. wypowiedziała K. K. umowę pożyczki z dnia 13 lutego 2013 roku. Jednocześnie wezwano pozwanego do zapłaty kwoty 25.238,89 zł, na którą składała się kwota 24.685,84 zł zaległego kapitału pożyczki, kwota 542,70 zł odsetek umownych i kwota 10,35 zł odsetek karnych, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wypowiedzenia umowy. Pismo z dnia 25 czerwca 2013 roku nie zostało przez pozwanego podjęte i po dwukrotnym awizowaniu zostało zwrócone do powódki.

(dowód: wypowiedzenie umowy k.33, pismo w kopercie k.34)

Na dzień 27 października 2015 roku wierzytelność powódki, z tytułu niespłaconej pożyczki zaciągniętej przez K. K. w dniu 13 lutego 2013 roku, opiewała na łączną kwotę 24.521,90 zł, na którą złożyła się kwota 24.441,55 zł z tytułu kapitału pożyczki, oraz kwota 80,36 zł z tytułu odsetek umownych.

(dowód: zestawienie należności k.91, kserokopia raportu spłat 107-108, k.123)

Pozwany K. K. dokonał następujących wpłat na poczet spłaty pożyczki z dnia 13 lutego 2013 roku:

- w dniu 24 maja 2013 roku w kwocie 650 zł,
- w dniu 3 kwietnia 2013 roku w kwocie 654,40 zł,

- w dniu 7 maja 2014 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 4 sierpnia 2014 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 1 września 2014 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 6 października 2014 roku w kwocie 700 zł,
- w dniu 24 listopada 2014 roku w kwocie 700 zł,
- w dniu 1 grudnia 2014 roku w kwocie 300 zł,
- w dniu 9 stycznia 2015 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 2 lutego 2015 roku w kwocie 500 zł,
- w dniu 17 marca 2015 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 23 marca 2015 roku w kwocie 1000 zł,
- w dniu 11 maja 2015 roku w kwocie 500 zł,
- w dniu 14 lipca 2015 roku w kwocie 500 zł,
- w dniu 15 lipca 2015 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 1 września 2015 roku w kwocie 600 zł,
- w dniu 15 października 2015 roku w kwocie 600 zł.

(dowód: kserokopie dowodów wpłat k.92, kserokopia wyciągu ze zleceń płatniczych k.94, rozliczenie wpłat k.108, k.123)

Powyższy stan faktyczny nie był między stronami sporny. Poczynione ustalenia faktyczne Sąd oparł na dokumentach załączonych do akt sprawy, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Ustaleń stanu faktycznego na podstawie kserokopii dokumentów dokonano na podstawie przepisu art. 308 k.p.c.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo- Kredytowa im. Z. C. (1) z siedzibą w L. wniosła ostatecznie o zasądzenie od pozwanego K. K., solidarnie z J. K. zobowiązanym z nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 sierpnia 2014 roku, wydanym w sprawie o sygnaturze akt II Nc 417/14, kwoty 24.441,55 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie w całości. Pozwany podnosił jedynie, iż doszło do uzgodnienia sposobu spłat z powodem, a zatem roszczenie jest niewymagalne. Nie kwestionował natomiast sposobu wyliczenia kwoty 24.441,55 zł dochodzonej pozwem.

Zgodnie z art.720 § 1 kodeksu cywilnego przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Określony wolą stron stosunek zobowiązaniowy rodzi odpowiedzialność pozwanego za niewykonanie istniejącego zobowiązania. Powódka udowodniła istnienie i ważność tego stosunku oraz jego treść. Natomiast pozwany nie kwestionował samego faktu zawarcia umowy pożyczki, oraz faktu nie wywiązywania się z zaciągniętego umową zobowiązania uprawniającego pożyczkodawcę (...) im. (...) w L. do wypowiedzenia umowy i żądania zwrotu kwoty pożyczki.

Pozwany w toku postępowania nie kwestionował wysokości żądanej kwoty. Nie podnosił również okoliczności, mogących choćby poddać w wątpliwość twierdzenia powódki o istnieniu zobowiązania i jego wysokości. Z załączonych dokumentów wynika przy tym, że powódka prawidłowo określiła żądanie. Zawarta w dniu 13 lutego 2013 roku umowa pożyczki gotówkowej nr (...) została wypowiedziana przez pożyczkodawcę w związku z nieterminowymi płatnościami. Wysokość odsetek umownych zwykłych wyraźnie wynika z umowy pożyczki. Nadto, powódka naliczyła zgodnie z umową odsetki za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Natomiast przedstawione przez powódkę rozliczenie wpłat na poczet pożyczki wskazuje wysokość zadłużenia obejmującego należność główną i odsetki. Roszczenie jako zasadne w tym zakresie podlegało więc uwzględnieniu.

W tym stanie rzeczy, w świetle złożonych do akt sprawy dokumentów w postaci umowy pożyczki, Regulaminu Udzielania Kredytów i P.przez (...) im. (...) z siedzibą w L., Statutu S. im. Z. C.w L., a także przedłożonych raportów spłaty, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w zakresie kwoty 24.441,55 zł.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Odsetki za czas opóźnienia należą się m.in. wówczas, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego (art. 481 § 1 k.c.), a więc nie spełnia świadczenia wymagalnego. Kodeks cywilny dopuszcza zastrzeżenie odsetek umownych. Zgodnie zaś z art. 481 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. W przedmiotowej sprawie, z treści umowy wynika możliwość naliczenia odsetek umownych dla należności przeterminowanych. Wysokość odsetek umownych, stosownie do § 2¹ art. 359 k.c., nie może jednak w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

W umowie pożyczki zastrzeżono, że w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki należność z tego tytułu staje się w dniu następnym należnością przeterminowaną, a od niespłaconego w całości lub części kapitału, a od dnia wniesienia powództwa od całości zadłużenia, pobierane są odsetki według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Wobec powyższego odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od dochodzonej pozewem kwoty zasądzone od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty.

Ponad kwotę 24.441,55 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 15 października 2015 roku do dnia zapłaty, powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na wpłaty dokonane przez pozwanego po wniesieniu pozwu.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c., Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub, jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Stosownie zaś do treści art. 203 § 1 k.p.c., pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest z zrzeczeniem się roszczenia - aż do wydania wyroku. Jak wynika z § 2 powołanego przepisu, pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Natomiast zgodnie z treścią art. 203 § 4 k.p.c. Sąd jest zobowiązany do kontroli przedmiotowej czynności procesowej w kontekście przesłanek w tym przepisie wymienionych warunkujących uznanie cofnięcia pozwu za niedopuszczalne. Przepis art. 203 § 4 k.p.c. obliuguje do uznania cofnięcia powództwa za niedopuszczalne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż taka czynność byłaby niezgodna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałaby do obejścia prawa. Sąd uznał, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uznania cofnięcia pozwu w części za niedopuszczalne i w związku tym w pozostałym zakresie postępowanie zostało umorzone.

Jednocześnie Sąd orzekł, iż odpowiedzialność pozwanego jest solidarna z odpowiedzialnością J. K., wynikającą z prawomocnego w stosunku do niego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 1 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt II Nc 417/14.

Zgodnie z art. 876 § 1 k.c., przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Oświadczenie poręczyciela powinno być pod rygorem nieważności złożone na piśmie (§ 2 art.876 k.c.). Jak wynika z przepisu art.881 k.c., w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. Z kolei, w świetle art. 366 § 1 k.c., kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników).

Odpowiedzialność solidarna J. K. wynika wprost z zawartej umowy poręczenia.

Mającą na uwadze powyższe, Sąd zastrzegł solidarną odpowiedzialność pozwanego K. K. ze odpowiedzialnością poręczyciela J. K..

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.733 zł złożyły się: uiszczona w postępowaniu elektronicznym opłata od pozwu w wysokości 333 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w kwocie 2400 zł (ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych). Na podstawie przepisu art. 105 § 2 k.p.c., zgodnie z którym na współuczestników sporu odpowiadających solidarnie co do istoty sprawy sąd włoży solidarny obowiązek zwrotu kosztów, Sąd zastrzegł, że odpowiedzialność pozwanego z tytułu kosztów procesu jest solidarna w zakresie kwoty 333 zł z odpowiedzialnością J. K. wynikającą z prawomocnego w stosunku do niego nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 1 sierpnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt II Nc 417/14.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.

10.12.2015 r.